

שיחה מאלפת ומרוממת עם הגה"צ רבי נתן שפירא שליט"א - ממשפיעי חסידי ברסלב שנערכה במעונו עבור גליון "אמרתך חייטני" לכבוד חג הפסח

לקחת בטרקטור שלו את כולנו, יש אפילו תמונה מזה איך שכולם נוסעים בטרקטור, יחד עם דודי ר' יהודה לייב פראנק ועוד מספר אנשים.

אבל זה כבר היה בסוף ימיו "סוף הכבוד לבוא" – לקחוהו בטרקטור, אבל בשנים קודמות הוא היה עולה בעצמו ברגליו, וגם שם היה הולך עם שמירת עיניים בעיניים עצומות, שאלוהו: "ר' שמואל, ממה אתה פוחד שם בהרים? מה כבר אפשר לראות שם? אולי איזה רועה צאן ואולי כמה פרות? למה אתה עוצם את העיניים?"

והוא השיב "אינני יודע היכן היצר הרע יתפוס אותי". העולם מספרים שבמשך שבע שנים הוא הלך עם כיסוי על העיניים. בתחילה היה זה כיון שהעין שלו לא היתה רואה כי טוב והוצרך לשים כיסוי על העין לצורך רפואה, ואחר כך אמר שאמנם לא צריכים לעשות דברים משונים, אבל אם כבר התרגל לכסות את העין בשביל רפואה אזי ימשיך בזה בשביל שמירת העיניים.

יסודות הקנאות

אנו מבקשים לשמוע מעט על יסודות ההשקפה הטהורה וקנאת ה' צבקות שנראו אצל ר' שמואל.

קנאות מתבטא היום בעיקר בהפגנות, ברוך ה' שיש כאלו שלוחמים, משתתפים במחאות על כל פרצה באידישקייט. זקני ר' שמואל בער בכל ענין שנוגע לאידישקייט.

אירע פעם בשהותו במירון, באותם ימים שלפני כשבעים שנה, שאחד הגיע לספר לו שנערכת בכפר מירון חתונה מעורבת, כאשר שמע זאת בער כאשר והלך בעצמו למחות בהם, הם סגרו את הדלת כדי שלא יוכל להכנס, אך הוא נכנס דרך החלון והתחיל להקים קול צעקה. הם הכו בו באגרופים מכות חזקות אך זה לא היה אכפת לו מאומה, הוא צעק וצעק עד שנעשה סדר.

אינני יודע אם החתונה הפסיקה לגמרי או שעשו מחיצה, אבל עד שלא הסתדר הענין הוא לא הפסיק לצעוק.

הרב של מירון לאו"ט סיפר שכל אלו שהכוהו לא הוציאו שנתם.

זקני ר' שמואל היה אדם שכמעט לא דיבר עם אנשים, אבל בענין ההשתתפות בבחירות הוא רתח מאד, היה יהודי חשוב מחסידי ברסלב שהגיע מרוסיה וזקני ר' שמואל סבר שהוא ישמע לדבריו, והתקשר אליו בטל' לפני הבחירות להורות לו שלא יבחר.

המעשה הזה הוא אצלי גם כן פלא, כי זה לא התאים לו כלל כל הענין הזה להורות הוראות לבני אדם, אבל הענין הזה כל כך בער אצלו, שלא יהיה שום שייכות עם רשעים.

ממי קיבל ר' שמואל את תורת הקנאות ויסודות ההשקפה, האם היתה לו שייכות עם הגה"ק מסאטמאר ותורתו?

גיל שלש שנים הקפידו על צניעות".

שמירת עיניים מופלגת

היה פעם במירון, בל"ג בעומר (כאשר ר' נתן שליט"א מעלה על שפתיו את זכר ל"ג בעומר במירון, הוא נאנח באומר: הלוואי שנוכח לזה השנה), "דרך מהדרין" לא היתה כל השנים, היתה רק דרך אחת באמצע ההר, ולא היתה שום דרך אחרת, אינני יודע אם אתם זוכרים את המצב הזה במירון, היום כבר יש לנו את "דרך מהדרין" כל השנים עד שכבר שכחנו איך נראה ההר, אבל אז זה היה ממש פיקוק נפש ברוחניות, זה היה נורא ואיום.

אז עדיין לא היתה השתלטות הציונים כל כך חזקה במירון, והיו יכולים להגיע מהיכן שרוצים, היו עוצרים במגידו, היום הם עשו שם א גאנצע מחנה קוזאקים שלהם, היו יורדים במגידו ועולים את ההר, והוא הגיע בל"ג בעומר, תמיד היה מגיע לפני ל"ג בעומר שאז עדיין היה ריק, אבל שנה אחת כנראה לא היה באפשרותו להגיע לפני ל"ג בעומר והגיע בל"ג בעומר

עצמו, וכל ההר היה דחוס בגוש אחד של בני אדם בתערובת, ה' יצילנו מה שהיה שם.

בקיצור הוא הלך בעיניים עצומות, ואחד שראה יהודי "עיוור" ריחם עליו והובילו עד הציון. שמירת העיניים שלו היתה מופלאה.

אבל לא רק בהר מירון המלא וגדוש הוא הלך בעיניים עצומות:

בתקופה שעדיין לא היו יכולים לנסוע לאומאן הוא היה נוהג לשהות במשך כל עשרת ימי תשובה במירון, הוא נסע בערב ראש השנה ונשאר שם עד אחרי יום כיפור, כך היה נוהג כל שנה ויחד איתו נהגו כך גם נכדיו.

וכל אותם הימים היה נמצא אצל ר' שמעון, ובערב יום כיפור היינו הולכים לקברי הצדיקים שבסביבות מירון, ר' יוחנן הסנדלר, בית הלל, בית שמאי וכדו'.

כדי להגיע לקבר שמאי צריכים לעלות קצת בהר, אירע בשנותיו האחרונות שהעליה בהר קשתה עליו, והיה שם אחד שהיה נעבאך קצת מורחי, יהודי תמים שלצערנו התחנך כך, שהיה לו טרקטור, והוא התנדב

לקראת חג הפסח זכינו להתקבל במעונו של הגה"צ רבי נתן שפירא שליט"א לשיחת חג מיוחדת עבור קוראי "אמרתך חייטני", במהלך השיחה זכינו לשמוע סיפורים על זקנו הגה"צ רבי שמואל שפירא זצוק"ל ועל קדושתו המופלגת, שמענו עצות והדרכות איך לעמוד איתן בנסייונות הרבים שבדורנו, ועל הצורך להלחם במסירות נפש למען מקום מנוחת הרשב"י, ושאלנו עידוד רב להמשיך בדרך המסורה מבלי להתפעל ממשת"פים למיניהם.

לקראת יום היארצייט של הגה"צ רבי שמואל שפירא זצוק"ל – זקנו של ר' נתן שליט"א – החל בשביעי של פסח, הבענו את רצוננו לשמוע מעט אודות הסבא ר' שמואל זצוק"ל.

יש לי בני דודים שהם יותר "בעלי זכיה" ממני כי הם היו בירושלם בסביבתו של זקני, כל בני המשפחה המשפחה דרים בירושלם ורק אני הגעתי לבני ברק, אבל אספר את המעט שאני יודע, בסייעתא דשמיא גם אני זכיתי לחיות מעט במחיצתו. היו עוד דברים רבים שכבר נשכחו ממני.

היו אז בברסלב שלשה גדולים, ושלשתם נפטרו באותה שנה – תשמ"ט, הלא המה: ר' וועלוול חעשין, שהיה מתעסק עם המון-עם, בעלי תשובה וכדו', אז עדיין לא היו את כל ארגוני הקירוב, והוא קירב הרבה פשוטי עם, אבל מצד שני יחד עם הקירוב לפשוטי העם, היה איתן מאד. ר' לוי יצחק בנדר וזקני ר' שמואל שפירא.

הקדושה בערה בו

כשמדברים על ר' שמואל שפירא, הדבר הראשון הוא הענין של קדושה, זה היה ה"סימבאל" (סמל) שלו, ובכן אספר כמה מעשיות של קדושה, זה היה הענין שבער בו כל הימים.

יש כאלו שמקפידים על כל החומרות האפשריות, מעשרים כל דבר פעם שלישית ורביעית, כשמגיעה שנת השמיטה יש שמרחיקים לכת וקונים רק מחו"ל, החזו"א לא ידע מהחומרות האלו שצריכים דוקא מחו"ל.

אבל כשמגיעים לענין של צניעות, יש כאלו שבכל החומרות הם מחמירים ומחפשים מתחת לאדמה, אבל במקומות שצריך באמת להחמיר, בדאורייתא, בזה הם אינם חוששים כלל, ונשותיהם הולכות עם "שייטלאך" ארוכות, אפילו הרבנים שלהם אינם מתירים דבר זה.

זה מה שבער לו לר' שמואל מאד כל השנים.

כמו כן בער לו מאד שילכו במלבושי ירושלם, אפילו בלי הענין של "שייטלאך", שהנשים תלכנה באנפילאות שחורים שלא יהיו בצבע הרגליים, זה בער לו כל השנים, העיניים של צניעות.

היה אחד מהנכדים שבתו הקטנה לא היתה לבושה כ"כ צניעות כיון שהיתה בת פחות משלוש שנים, אמר לו ר' שמואל: "אצלנו לא ראינו דברים כאלו, גם לפני

אחד שאל אותו פעם את השאלה הזו, מהיכן הוא לקח את הקנאות שלו, והוא השיב לו שהחתם סופר זצ"ל כתב על ראש המשכילים משה דעסויער ש"בספרי רמ"ד לא ישלחו יד" – שלא ילמדו בספריו ויתרחקו ממנו, אבל ר' נתן בליקוטי הלכות כתב עליו "ימח שמו וזכרו". הוא היה נראה "א שיינער איד", שומר תורה ומצוות, והוא כתב עליו "ימח שמו וזכרו" בזמן שהיו אחרים שכבדו אותו.

והיה ר' שמואל אומר "אז מי יותר קנאי?"

ובאמת הקנאות היא דבר שמגיע מעצמו, ערליכע איזן בער אצלם אידישקייט.

הנהגות ומידות

הוא הגיע מחו"ל או שנולד בירושלם?

הוא כבר דור שלישי בירושלים.

זקני היה "חסיד" גדול של הכותל המערבי והיה הולך הרבה לשם, עוד הרבה לפני המדינה, הוא היה עומד הרבה שעות כשפניו לקיר ואינו מבחין מה נעשה סביבו. הרבי מלעלוב היה נוהג לדחוף לו לכיסו "שילינג" שהיה מטבע אנגלי הראוי להתכבד.

בפסח יש כידוע הרבה חומרות, אמנם בברסלב לא אחזו מריבוי חומרות, אבל אצלו בער הכל, בפסח היה לו סיר מיוחד כיון שהרבנית שלו היתה נוהגת לעשות שרויה בבית, זה לא היה כמו היום, היום יש את כל מיני המאכלים "כשר לפסח", ב"ה יש שפע, אבל אז היה רק קארטאפל, אם לא היה קארטאפל לא היה פסח.

אשתו היתה בתו של ר' יוסף קדיש קרישבסקי שהיה תלמידו של החפץ חיים והיא היתה אוכלת שרויה, אצל הח"ח אכלו שרויה אז הוא הרשה לה ולילדים לאכול שרויה בכלים נפרדים, והוא אכל בכלים נפרדים.

היום ב"ה קל יותר להנהיג שלא לאכול שרויה כלל כי יש שפע גדול וכבר לא חסר מה לאכול, ואין צורך להזדקק לשרויה.

בבית עצמו העבודות שלו היו עצומות. ביום כיפור הוא היה יורק כל הזמן כי לא רצה לבלוע הרוק, זה סיגוף שאיני יודע אם יש מי שיכול לעמוד בו, בכל היום לא בלע את הרוק.

וה"מידות" שלו... הרבה פעמים אדם כזה נעלה עם כאלו חומרות והנהגות קפדניות עלול להיות בסביבתו מתח וכדו', אצל זקני ר' שמואל ה"בין אדם לחברו" היה מפליא. הוא הצליח "לרקוד על שתי החתונות" – גם להתעלות מעלה מעלה וגם שיהיה נעים במחיצתו לכל סובביו.

כשם שהיו נוסעים למירון, היו נוסעים גם לשכם – לקבר יוסף הצדיק. בשנים קדמוניות היינו יכולים לעשות זאת, אז לא היו צריכים להגיע ל"שמירה" של הציונים, לא היו שם את כל המזרחניקים. הגויים כיבדו אותנו ונתנו לנו להכנס לציון ולהיות היכן שרצינו, לא היתה שום הפרעה ובודאי שלא זריקת אבנים וכדו', אחר כך היו תקופות שהיה יותר גרוע.

כשהגויים היו בעלי בתים שם המצב היה יותר טוב מאשר לדאבונו... שלא יהיה קטרוג על כלל ישראל.

על כל פנים, באחת הניסיעות האלו לשכם, אחד סגר את דלת הרכב על אצבעו של זקני ר' שמואל, שזה כמובן יסורים נוראים, והוא לא דיבר אפילו מילה

בתמהון כפול על המשוגע, שאחר שאסף את כל המים ושילם בשבילם מחיר יקר, הוא שופך אותם על הארץ. אין לנו מים, המחסור גדול, והוא שופך מים על הארץ... אבל הקדושה היתה שוה אצלו יותר מכל.

אבי עליו השלום סיפר לי שמיד כשהשתחרר זקני ר' שמואל מהשבי בעבר הירדן, לאחר שהיה שם שבע חודשים, מיד נסע לקברי צדיקים, לר' שמעון, למירון.

היה זה זמן של אחרי מלחמה, אותה מלחמה שבה הוקמה המדינה הארורה (די פארשאלטינע מדינה), והר מירון הרי עומד ממש ליד סוריא ונפלו שם פצצות, לא יכלו ליסוע לשם, כל ההר הקדוש היה שומם, לא היתה שם נפש חיה, כל החדרים שם היו ריקים.

וכשהוא הגיע לשם ישר מהשבי, הוא מצא שם מעט לחם ישן שהשאירו שם צבא האנגלים, כנראה לא היו בזה חששות כשרות, וזה מה שהוא אכל. הלחם היה מסתמא ישן יותר מכמה חדשים, שהרי האנגלים עזבו את המקום כמה חודשים קודם לכן, ואת הלחם הזה הוא אכל עם מעט מים.

מסירות נפש בדורנו

אנו מבקשים לשמוע דברי חיזוק, שמענו על הניסיונות שהיו באותו דור, אך דור דור וניסיונותיו, גם לנו כיהודים יראים וחרדים בעיר בני ברק יש את הניסיונות של דורנו.

אכן כן, המצב אינו כל כך פשוט, ויש צורך לאחוז בדרכי המלחמה.

קראתי באיזה ספר שכותב על התקופה של הצאר ניקאליי ברוסיא, שהיתה אז גזירת הקאנטאניסטן, זו היתה גזירה מרה מאד, והצאר ניקאליי היה אדוק מאד באמונתו לשימור את כלל ישראל, והוא התגאה מאד בזה שיעשה טקס גדול ויעביר בו את כל הילדים לשמד, ועשו מעמד גדול והגיעו כל הגלחים ועשו בימה וכו', והילדים ביניהם עשו הסכמה שכשיטבילו אותם במים הם ישארו במים ולא יצאו, וכך הוה והם טבעו במים והיו לצאר בזיונות גדולים. וזה היה קידוש השם גדול שילדים קטנים יסכימו לטבוע למות כדי שלא להשתמד, וזה נגע לליבו של הצאר וביטל את הגזירה, במסירות נפש ביטלו את הגזירה.

היום דור כזה של צייטונגען וכל השטויות, לא דורשים מאיתנו כזו מסירות נפש, אבל מעט שבמעט, קצת למחות, קצת להתבזות וקצת לחטוף מכות, לצערנו זה נחשב נסיונות גדולים כהיום.

אחד שאל אותי בבית הכנסת אם ללכת להפגנות או לא, אמרתי לו: "איני יודע, אבל דבר אחד אני יודע, ששום כביש בירושלם לא נסגר בלי הפגנות".

ואחר כך הם הגיעו במוצאי שבת, הבית של הורי ע"ה היה בבתי ווארשא סמוך ממש לככר השבת, והגיעו מפלגת האגודה, אז היתה רק מפלגה אחת, אחר כך קברו אותה וצמחו ממנה שלש מפלגות... הם הגיעו ועשו צערמאניע עם במה ודרשות למען המפלגה, עד לבית שלנו שמעתי את הרמקולים החזקים של הדרשות שלהם.

ואז הם אמרו "כביש פלוני אנחנו סגרנו, כביש זה אנחנו סגרנו", יהודים משלנו ספגו את המכות כדי לסגור את הכביש, ואחר כך הם הגיעו לברך על המוגמר ולרשום את ההישג על שמם.

הענין של סגירת רחובות בשבת עניין אותם

אחת. אחר כך כשפתחו את הדלת ראו שהיא היתה סגורה על אצבעו, שאלוהו למה לא אמר מאומה, והשיב שלא רצה לצער את האדם שסגר את הדלת על אצבעו, כי אם היה יודע, איזו הרגשה היתה לו...

כשהיה נכנס לבית הכנסת והיה רואה אנשים מתקוטטים ביניהם, היה מתבטא בחריפות שאינו מסוגל לסבול זאת.

שפך דמעות כמים שיגדלו בניו יראים ושלמים

בשנת תש"ח כשהירדנים נכנסו לעיר העתיקה בירושלם וכבשו את הרובע היהודי, בתחילה הם פחדו מאד להכנס לעיר העתיקה כי ירו עליהם משם פצצות והם היו בטוחים שיש שם כוחות גדולים, אחר כך כשנכנסו וראו שהיו שם רק כמה אנשי הגנה בודדים, זקנים ציונים מוסרחים, אמרו הירדנים שאם היו יודעים איזה כח קטן עומד נגדם היו יכולים לכבוש את המקום אפילו בלי רובים.

עכ"פ בתחילה הם אמרו שאינם לוקחים בשבי אזרחים אלא רק אנשי צבא, אבל כשראו עם מי יש להם עסק, כמה מועט מספרם של אנשי הצבא, החליטו לקחת את כל היהודים עד גיל מסוים, כדי שלא יהיו להם בזיונות שלא יכלו ללחום נגד כמה זקנים בודדים.

ולקחו את כל הגברים לשבי, וביניהם היו הרבה חסידי ברסלב, זקני ר' שמואל, ר' דוד שכטער אביו של יבלח"ט ר' יעקב מאיר, ועוד שיינע אידן, היו שם גם כמובן לוחמי ההגנה אנשי העולם התחתון, אבל היו גם שיינע אידן.

היו שם סיפורים נוראים, הוא היה מרבה בבכיה, שאלו אותו למה הוא בוכה כל כך, ואמר שהוא בוכה בתפילות ותחנונים שבניו יגדלו ערליכע אידן, אחד מאלו שהיו איתו בשבי סיפר שמילא קאפל שלמה מלאה בדמעות ששפך על בניו, שיגדלו יראים ושלמים גם כשהוא נמצא רחוק מהם ואינו יכול להשיג עליהם כדבעי. אף על פי שגם לפני שנלקח בשבי לא היה מצוי בבית כל כך הרבה, במשך כל השבוע היה נוסע למירון.

אותה תקופה היתה תקופה מאד קשה, היו אז הרבה נסיונות, רבים מהצעירים התקלקלו אז, היו אז את המחחרות הציוניות אצל"ל לח"י והגנה שחפזו רבים וטובים.

המצב אז היה נורא ואיום, היו הרבה יהודים חשובים שבניהם התקלקלו, הניסיונות היו גדולים, אך הוא הצליח בכח התפילות שכל בניו יגדלו יראים ושלמים, ואכן כל בניו גדלו ערליכע אידן, קנאים. בזכות תפילותיו ובכיותיו זכה לגדל כזה דור.

מהשבי למירון

יש הרבה מעשיות על תקופת השבי.

היה להם שם מים מאד בצמצום, הם היו בשבי במדבר, היה חם מאד והיה מחסור במים והיו מביאים מעט מים בדליים, והוא היה אוסף מים, היו מחלקים להם שם סיגריות, והוא היה נותן את כל הסיגריות שקיבל, כדי שיתנו לו בעדם מים. אנשים שהיו מכורים לסיגריות היו נותנים לו מים בעד סיגריות, וכולם הסתכלו עליו כמו על משוגע, מה הוא אוסף מים...

כשהגיע ערב יום הכיפורים לקח זקני ר' שמואל את כל המים ושפך על עצמו תשעה קבין, וכולם מסתכלים

כמו היום, אבל באותם ימים הם עדיין רצו להחניף ולהעמיד פנים ולספר לציבור כאילו הם פעלו לסגור כבישים בשבת, כהיום אפילו את זה אינם צריכים.

"אנחנו סגרנו ואנחנו סגרנו", הלואי והיו סוגרים את הראש שלהם עם השטריות שלהם.

הם סגרו את הכביש פלוני וכביש פלוני... את המכות ספגו הציבור שלנו, מה הם מספרים מעשיות? איזה כביש הם סגרו? על כל כביש היו הפגנות כאלו חזקות. שום כביש לא נסגר בלי הפגנות!

צריכים הרבה תפילות נגד רעל הציטונגען

הרעל של הדור זה הציטונגען, מי שנכנס אצלו הרעל של הציטונגען הוא כבר אבוד רח"ל, מי שיש לו אפילו איזה הרגשה קלה של אידישקייט, הציטונגען הורגים הכל שלא ישאר שום זיק של אידישקייט.

ראיתי פעם תיאור המתאר את הציטונגען שנוסד בפולין, בכל הציטונגען היתה רק חתיכה אחת של נייעס, וכל השאר היה מאמרים נגד המשכילים. איך נראה הציטונגען היום? אם היו מביאים את הציטונגען דאז ומראים אותו לבעלי הציטונגען של היום, בודאי הם היו מתביישים בו.

זה לא פשוט, בדור רע כזה צריכים הרבה תפילות נגד הציטונגען האלו, אך תחילה יש להתרחק מהם כדי שלא יהיה כטובל ושרץ בידו.

הציטונגען מהפכים את הכל, ממש כמו שאומרים ביום כיפור קטן בוידוי של רבנו נסים גאון "את אשר טיהרת טימאתי, ואשר טימאת טיהרתי, את אשר התרת אסרתי, ואשר אסרת התרתי, את אשר אהבת שנאתי, ואשר שנאת אהבתי, את אשר הקלת החמרתי, ואשר החמרת הקלתי, את הכל הם קרבת ריחקתי, ואשר ריחקת קרבתני". את הכל הם מסלפים ומוכרים לעולם לאקשן, והעולם קונה את זה, ומי שמדבר כנגד זה אומרים לו "איך אתה מדבר נגד גדולי הדור?" ובאמת הם אפילו לא יודעים מה שאומרים בשמם.

מי שרוצה לשמור את עצמו מהי הדרך?

דבר ראשון לא להכניס את כל הציטונגען והראדיא, את הכלים הטמאים ב"ה אנו מקוים שלא מחזיקים, אבל הציטונגען, צריכים לדעת שיש שם כאלו שטויות, מי שמסתכל בזה אי אפשר לדבר עמו כלל, אין עם מי לדבר. זה דבר ראשון.

אחר כך צריכים לדעת, "דע את השונא", הציונים וגרויהם, גם אלו עם הפיאות והזקנים, כל אלו רוצים לעקור כל זיק של יהדות.

גם ראש המשכילים משה מענדלסאן הלך עם זקן ופיאות, ומה הוא עשה? ה' יצילנו. כל הגזירות ברוסיה היה למשכילים חלק בהם, גם בגזירת הלבוש וגזירת הקאנטאניסטן, הם שיתפו פעולה עם הצאר בכל הגזירות. הצאר עצמו גם רצה את המשכילים עזרו לו כמו המן ואחשוורוש שנמשלו בגמרא לבעל התל ובעל החרץ (מגילה י"ד ע"א).

גם כאן צריכים להתנער מכל משתפי הפעולה.

הגה"ק רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל היה אומר שאם החרדים לא היו מתחברים איתם אזי היו מסתכלים על הציונים כמו על חבורת יונגאטשעס (נערים פוזנים) ולא היתה להם כל השפעה, וכל ההשפעה שיש להם היא מכח ההתחברות של החרדים.

אכן כן, הם הרי אומרים זאת בעצמם במלוא פיהם, שכל ההשפעה שיש להם היא מכח המשת"פים הנקראים כאילו חרדים, ה' ישמרנו.

ועלינו לדעת שצריכים לצעוק הרבה להקב"ה, כמו שנאמר במרדכי "ויצא ברחוב העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה". לא להתבייש לצעוק להקב"ה, תארו לעצמכם, יהודי חשוב יוצא לרחוב עם שק, איך מסתכלים עליו, איך ר' שבתאי יודעלעוויץ היה אומר, כולם אמרו לו למרדכי "לך למאה שערים! איך רוצה להשתחוות להמן? לך למאה שערים! מה אתה יוצא לרחוב העיר?"

אבל חז"ל אומרים שאי לאו ההוא גברא - מרדכי, לא היה נשאר שריד ופליט משונאיהם של ישראל. הרבש"ע יעזור.

גם עתה, אם לא אותם כמה שרידים ופליטים, שפועלים בשביל אידישקייט, באיזו צורה שהיא, ב"ה, מה היה קורה רח"ל. הם מורידים את הקטרוג מעל כל כלל ישראל.

ובמלחמת אש דת השערה

ניקח למשל את הנושא של מירון, זה הרי נורא נוראות, אם הקב"ה היה רוצה לקחת מאיתנו את מירון הוא היה יכול לעשות כמה רעידות אדמה חזקות ולבטל את כל מירון באופן שלא יוכלו להגיע לשם, בלי שום שייכות לענין ההשתלטות של הטומאה והמשטרה, אבל הקב"ה רצה לעשות דוקא באופן כזה שהם ימנעו את הנסיעה ושילחמו איתם ויצעקו נגדם, זה מה שהקב"ה רוצה.

וכן זה בכל הגזירות שהם גוזרים, יש כאלו שטוענים הרי הקב"ה עושה הכל ומה יש להלחם נגד הגזירות? אבל האמת היא שהקב"ה היה יכול לעשות את הגזירה ע"י אסון טבעי בלי התערבות הציונים והשתלטותם, אבל הקב"ה רוצה שיהיה דוקא

באופן זה שהציונים ירצו לגזור גזירות ואנו נצטרך ללחום ולצעוק נגדם, ובכח המסירות נפש נכניע את הקליפה.

כך אמר החפץ חיים בזמן הקאמאניסטן, שהיו צריכים לצאת ללחום בהם ועי"ז היו מכניעים את הקליפה.

באחרית ימיו של החזו"א התעוררה גזירת גיוס בנות, זה בער לו באופן נורא עד כדי כך שאומרים שהוא נפטר מחמת הצער על הגזירה הזאת. היו אז הפגנות אדירות, ממש במסירות נפש, והחזו"א אמר שקודם לכן היתה איזו פרצה קטנה ואם היו נלחמים אז על הפרצה הקטנה לא היינו צריכים להלחם כל כך הרבה על גיוס בנות, אבל כיון שלא נלחמו על זה, אז היו צריכים להלחם הרבה על גיוס בנות.

גם לעניינינו, אילו היו נלחמים מיד נגד הציונים בכל הדברים הקטנים, שלא להנות מהם ולא להתנשק איתם וכו', היינו חוסכים את כל הגזירות האלו.

עכ"פ צריכים לדעת שצריכים לצעוק להקב"ה! הרבה פעמים אחרי ששומעים "קול זעקה" אפשר לומר תיקון חצות יותר טוב. כמובן לא בשביל ההנאה של שמיעת נייעס, אלא כיון שכשלא שומעים מה קורה לא חיים עם המצב, לדוגמא ב' אדר שמעתי על הנעשה במירון ב"מלחמת אש דת", כששומעים זאת, יודעים על מה צריך להתפלל, יודעים את המצב, שהציונים נותנים מכות, ומצד שני רואים שיהודים אכפת להם מ' שמעון, רוצים את ר' שמעון.

אחרים אומרים שזולו מעט בקדושת המקום, יתכן שיש אמת בדבריהם, שבאמת זולו בקדושת המקום, שהיו שאכלו בצורה מזוללת בציון, או שאחד דיבר דברים שלא היו צריכים, או שאחד הדליק את הפלאפון באמצע לומר תהילים, קורה לפעמים דברים כאלו.

אבל מה תהיה התמורה? מה רוצה ר' שמעון? האם הוא אומר שלא יבואו יותר, שיהיו מסכים גדולים בחוץ? שפרוצים ופרוצות הם ישלטו על המקום וינהיגו אותו? זה מה שהוא רוצה במקום אותו מעט זולו שזולו בקדושת המקום?

אם ר' שמעון לא רוצה שיבואו היה הקב"ה עושה אסון טבע אחד ועושה שלא יוכלו להגיע למקום. אבל ודאי ר' שמעון רוצה שיבואו, ועל מה שזולו קצת צריכים להראות מסירות נפש שרוצים להגיע, ובכך לתקן את אותו זולו.

בסיום דבריו אומר הגה"צ שליט"א שבכל מיני מקומות כשמביאים שיחות וכדו' משנים בהם קצת ומשמייטים קטעים וכו', אולם ב"אמרתך חייטני" הוא בטוח שיביאו את דבריו כפי שנאמרו...

לתרומות והנצחות: 053-314-7090

שמעון דבר ה'
א"ה ביום א' כ"ג ניסן תתחילו במסגרת השיעור הקבוע בספרה"ק "ויואל משה" את "מאמר שלש שבועות".
השיעור מתקיים מידי יום א' בין השעות 8:40 - 9:50 בביהמ"ד "עשרת אבות" רח' דון יוסף הנשיא 5.

הביאו ברכה אל בתיכם
ניתן לקבל את הספר "ילקוט אמרים - ויואל משה" בחינם ע"מ ללמוד בו, בפניה לטל': 0583212115

לעילוי נשמת הגה"צ רבי אברהם בהגה"צ רבי חיים ברוך זילביגעז זצ"ל רב ביהמ"ד החדש במאנטשעסטער והדב"ג להבחל"ח מרן גאב"ד ירושלים שליט"א נלב"ע ח' ניסן תשפ"ב

לעילוי נשמת מרן הגאון רבי שמואל ב"ר יוסף צבי הלוי וואזנער זצוק"ל נלב"ע טו ניסן תשע"ה

לעילוי נשמת הגה"ק רבי מאיר שלום בהגה"ק רבי ישראל אבוהצירא זצוק"ל נלב"ע י"ז ניסן תשמ"ג

לטובת נשמת הרה"ק רבי אהרן ב"ר יעקב מקארלין זיע"א לרגל יומ"ד י"ט ניסן תקל"ב

אמרתך חייטני